

27 september: Ilja

Na een dagje acclimatiseren gaan we vandaag met Susan, onze gids, op pad. Bij ons dure hotel zit geen ontbijt inbegrepen dus hebben we gisteren maar zelf inkopen moeten doen. Slecht was het niet, 2 gekookte eitjes, een bakkie koffie, een broodje en een banaan. We hebben slechter gehad. Met volle maag lopen we naar beneden. In de "receptie" zit een slaapdronken jongeman op de bank, wat 's nachts dienst had gedaan als bed. De kleding waar hij mensen in ontvangt dient ook als pyjama. Dit hebben we al meer gezien en hygiëne is niet een woord dat bij veel mensen voorkomt hier. Maar goed.... Susan staat ons al op te wachten en we nemen de taxi naar Potala palace, het winterpaleis van de Dalai Lama. We moeten hier in de rij gaan staan om een kaartje voor morgen te kopen. Gezien de grote aantallen bezoekers wordt de toegang gereguleerd, je krijgt een kaartje met een tijdstip erop. Je moet dan ook stipt op dat tijdstip arriveren anders kom je er niet in. Zo gezegd zo gedaan, uur in de rij staan en tickets gekocht. Daarna gaan we in overleg met Susan naar het zomerpaleis van de Dalai Lama, Norbulingka. De Dalai Lama woont al in geen jaren meer in Tibet maar is gevlucht naar India. Het e.e.a. ligt bijzonder gevoelig bij Tibetanen en ook Susan wil er niet veel over zeggen. De Chinezen hebben als het ware Tibet bezet en onderdrukken de Tibettanen. Het zomerpaleis is prachtig en heeft een mooie grote tuin waardoor we heerlijk in de zon kunnen wandelen. Het is een graadje of 20 en we vermaken ons prima. We krijgen uitgebreid toelichting op de bhudda's die we zien, wandschilderingen en de betekenis van diverse kapellen. We vragen Susan honderduit. Het boedisme is een best bijzondere way of life en het is leuk om nu eens van een boedist zelf te horen wat alles precies inhoudt. Gaan we jullie niet mee vermoeien natuurlijk! Na een uur of 2 zijn we hier klaar en toeteren onze oren, we zijn wel een beetje zat nu! Op naar de lunch. In Lhasa kitchen strijken we neer, 1 van de betere internationale restaurants en doen ons tegoed aan heerlijk Tibetaans/Nepalees eten. Met name Naan, een soort luchtig brood is erg lekker en ook de Yaksteak valt altijd in goede aarde. We hebben nieuwe energie verzameld om weer op pad te gaan. We nemen deze keer de lokale bus naar het Sera klooster, het op 1 na grootste klooster in de omgeving. We zien hier ook weer wat van dezelfde dingen terug als in het Paleis maar ook veel nieuwe dingen. Susan weet enorm veel te vertellen maar haar Engels is niet altijd even verstaanbaar. Na 2 keer om uitleg gevraagd te hebben knikken we soms bij de 3e keer gewoon ohja om verder te kunnen gaan. In veel kapellen mag je niet fotograferen en filmen, tot groot ongenoegen van Remco. Buiten maakt ie dat ruimschoots goed door alles op de plaat te zetten. Om 3.30 uur gaan de monniken debatteren op de binnenplaats. Dit is een waar schouwspel. Op de grond zitten 2 monniken en voor hen staat een 3e. De staande persoon stapt naar voren en slaat als het ware in de lucht terwijl ie een vraag stelt. De zittende monniken moeten antwoord geven. Om de monniken zit het publiek hen aan te staren. Gelukkig mogen we dit fotograferen en filmen en dat doen we dan ook naar hartelust. Nadat dit is afgelopen begeven we ons naar de uitgang. Onderweg zitten 2 oude dametjes op een bankje, een prachtig plaatje! Ik vraag aan Susan of zij wil vragen of we hen mogen fotograferen. Susan vraagt hen en het mag! Ik ga klaar staan met mijn camera, gaat er een of andere Chinese voor mijn camera staan om een foto te maken. Ik klop haar op de schouder en roep he! Dat doe je toch niet! Ze heeft er gewoon schijt aan en blijft

staan, ik klop haar nogmaals op de schouder en nu is ze klaar en loopt ze door. Ik maak mijn foto terwijl Susan in een soort van schreeuwend gesprek is met de Chinese. Er wordt behoorlijk gescholden volgens mij! Ik vraag aan Susan wat er aan de hand is en ze zegt dat de dame haar vertelde dat ze ons in de hand moest houden en dat we niet mochten duwen! Verder vertelde ze me dat de dame in kwestie een aantal denigrerende dingen tegen haar had gezegd. Zoiets van dat ze minderwaardig was. Susan was woest! Ik zei tegen haar dat die vrouw het niet waard was om boos op te worden. Iemand die zich zo gedraagt stelt zichzelf niet volwaardig op. Susan broemt nog lange tijd na en het zet wel een toon op ons bezoek. Jammer dat er overal van dit soort mensen zijn!

We gaan even terug naar ons hotel om wat uit te rusten van een enerverende en vermoeiende dag. Voor het avondeten besluiten we terug te gaan naar het centrum met de steegjes. Deze keer lopen we wat verder en komen we bij een groot plein waar honderden mensen in 1 richting om 4 palen lopen. Veel Tibettanen in klederdracht en de meesten van hen met gebedsstaf of kralenketting en hardop mompelend (mantra's). Fototoestel en camera in de aanslag en we proberen zo onopvallend mogelijk zoveel mogelijk fotos/film te schieten. Wow wat een straatbeeld! We besluiten ook mee te lopen en komen daarna op een plein terecht met 2 grote branders. Hier wordt een goedje ingegooid door veel mensen en dat geeft een behoorlijk doordringende geur. Een geur die wij vast straks met Tibet gaan associëren. Voor de ingang van een tempel zijn weer veel mensen aan het bidden. Remco noemt het buikschuiven. Het is iets wat sommige mensen de hele dag doen, volgens Susan. Nou ik weet wel waarom al die mensen zo slank zijn! Het is een prachtig gezicht zo en we kunnen er wel uren naar kijken. Toch moeten we wat gaan eten. We proberen weer eens wat nieuws. Daarna moeten we toch weer een half uur teruglopen naar ons hotel, maar met al dat mensen kijken wordt dat al snel ruim een uur. Jeetje was is reizen toch vermoeiend ;-). Gelukkig wacht ons bedje geduldig.